

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 kwietnia 2016 r.

Sąd Rejonowy Szczecin Centrum Wydział VIII Rodzinny i Nieletnich w S. następującym składzie:

Przewodniczący SSR Dorota Pękała

Protokolant sekretarz sądowy Ewelina Preś

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 06 kwietnia 2016 r. w S.

sprawy z powództwa małoletnich M. i M. M. (1)

przeciwko A. M.

o alimenty

I. zasądza od pozwanego A. M. na rzecz małoletnich powódek M. i M. M. (1) renty alimentacyjne w kwotach w po: 600 (sześćset) złotych miesięcznie na rzecz małoletniej M. M. (2) i po 550 (pięćset pięćdziesiąt) złotych na rzecz małoletniej M. M. (1) płatne

z góry do dnia 10 każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat, poczynając od dnia 12 września 2014 r., z prawem powoływania się w toku postępowania egzekucyjnego przez pozwanego A. M. na kwoty spełnione na rzecz małoletnich M. i M. M. (1) tytułem alimentów w ramach udzielonego w niniejszej sprawie zabezpieczenia;

II. w pozostałej części powództwo oddala;

III. zasądza od pozwanego na rzecz małoletnich powódek M. i M. M. (2)) kwotę 2400 zł (dwa tysiące czterysta) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego, płatne do rąk ich matki, P. V.;

IV. odstępuje od obciążania pozwanego kosztami postępowania;

V. wyrokowi w punkcie I (pierwszym) nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

VIII RC 428/14

UZASADNIENIE

Małoletnie powódki, M. i M. M. (1), reprezentowane przez profesjonalnego pełnomocnika w osobie adwokata, wniosły o zasądzenie od ich ojca, A. M. tytułem rent alimentacyjnych: na rzecz M. M. (2) kwoty po 650 zł miesięcznie, a na rzecz małoletniej M. M. (1) kwoty po 550 zł miesięcznie, płatnych z góry do dnia 10 każdego miesiąca do rąk matki małoletnich lub na jej rachunek bankowy, wraz z odsetkami ustawowymi w razie opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat, poczynawszy od lipca 2014 r. W uzasadnieniu powództwa podano, iż małoletnie powódki pochodzą ze związku pozamałżeńskiego A. M. i P. V.. Rodzice małoletnich od sierpnia 2013 r. żyją w rozłączeniu, a dziewczynki zamieszkują wraz z matką, która sprawuje nad nimi bieżącą pieczę. Ponadto w uzasadnieniu pozwu wskazano, że pozwany przyczynia się do pokrywania kosztów utrzymania córek kwotą po 250 zł miesięcznie na rzecz każdej z nich i nie łoży dodatkowo na dzieci. Kwota ta natomiast nie pozwala na zaspokojenie wszystkich usprawiedliwionych potrzeb dzieci związanych z zakupem żywności, odzieży, kosztami zajęć dodatkowych i wypoczynku małoletnich. Nadto wskazano, że pozwany odwiedza córki sporadycznie w trakcie tygodnia oraz w co drugą sobotę i niedzielę, zatem to matka w głównej mierze wykonuje obowiązek alimentacyjny względem dzieci poprzez osobiste starania o ich

utrzymanie i wychowanie. Matka małoletnich jest osobą bezrobotną. Cierpi na problemy onkologiczne, w związku z czym przeszła szereg zabiegów operacyjnych i obecnie kontynuuje leczenie. Pozwany natomiast zatrudniony jest na stanowisku specjalisty w TP O. Polska i osiąga dochód na poziomie 4.600 zł brutto miesięcznie, ponadto uzyskuje premie kwartalne w kwocie 1.000 – 1.500 zł oraz dofinansowania celowe.

W pozwie zawarty został ponadto wniosek o zasądzenie alimentów od pozwanego na rzecz M. M. (2) kwoty po 650 zł miesięcznie, a na rzecz małoletniej M. M. (1) kwoty po 550 zł miesięcznie, tytułem zabezpieczenia powództwa.

Pozwany uznał żądanie w przedmiocie alimentów do kwot po 250 zł miesięcznie na rzecz każdej z córek i żądanie udzielenia zabezpieczenia do kwot po 200 zł miesięcznie na rzecz każdej z nich. W uzasadnieniu swego stanowiska podał między innymi, że od czasu rozstania z matką powódek regularnie przekazuje na dzieci po 250 zł w skali miesiąca, matka małoletnich zawyżyła koszty utrzymania dzieci oraz, że P. V. ogranicza jego kontakty z córkami. Podał ponadto, że w skali miesiąca ponosi wysokie opłaty związane w szczególności z utrzymywaniem dwóch nieruchomości mieszkaniowych, spłacaniem kredytów i pożyczek, zaciągniętych między innymi dla matki małoletnich na rozpoczęcie, rozwinięcie i prowadzenie przez nią działalności gospodarczej.

W dniu 18 sierpnia 2014 r. na posiedzeniu niejawnym wydane zostało postanowienie w przedmiocie udzielenia zabezpieczenia na mocy, którego zasądzone od pozwanego na czas trwania postępowania alimenty w kwotach po 500 zł miesięcznie na rzecz każdej

z powódek. Dnia 8 maja 2015 r. oddalono wniosek pozwanego o zmianę zabezpieczenia.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Małoletnie powódki M. i M. M. (2) pochodzą ze związku pozamałżeńskiego P. V. i A. M.. W początkowej fazie postępowania M. miała 7 lat, a M. 6. Starsza z dziewczynek od września 2014 r. uczęszczała do pierwszej klasy szkoły podstawowej, a młodsza – do klasy zerowej w przedszkolu. Od końca kwietnia 2014 r. P. V. z dziećmi mieszkała w wynajętym mieszkaniu. Wcześniej zamieszkiwała z córkami w lokalu będącym własnością pozwanego. Na jakiś czas pozwany wyprowadził się z tego mieszkania do swojej nieruchomości położonej przy ul. (...) w S., po czym powrócił do tego mieszkania, w którym zamieszkiwała jego konkubina, P. V., z dziećmi. Wówczas to kobieta, z uwagi na silny konflikt z pozwanym, wyprowadzali się do innego mieszkania, które odplatała wynajęła. Za najem lokalu opłata wynosiła 600 zł miesięcznie. Do tego dochodziła też opłata czynszu po 286 zł w skali miesiąca, za gaz – co dwa miesiące około 200 zł i co cztery miesiące z a prąd – 297 zł. P. V. pozostawała na utrzymaniu mężczyzny, mieszkającego w Niemczech, z którym to mężczyzną związała się jeszcze podczas trwania nieformalnego związku z pozwanym. Mężczyzna ów przekazywał jej od kwietnia 2014 r. miesięcznie sumy rzędu 800-1000 euro. Poza tym finansował zakup odzieży, obuwia, wyprawek szkolnych dla małoletnich oraz ich zajęć dodatkowych. W czerwcu 2014 r. matka powódek zarejestrowała się jako bezrobotna Nie stawiała się w Urzędzie Pracy w pierwszym wyznaczonym terminie, bowiem przebywała wówczas w W. z nowym partnerem. Wczasy były finansowane przez jej partnera. Ponownie zarejestrowała się jako bezrobotna we wrześniu 2014 r. Do 31 maja 2014 r. P. V. miała zarejestrowaną działalność gospodarczą jako agent sklepu (...). 8 października 2014 r. matka małoletnich powódek obroniła dyplom Wyższej Szkoły (...) w P., Zamiejskowy Wydział w S., uzyskując tytułu licencjata z zakresu zarządzania. W maju i czerwcu 2014 r. matka powódek chorowała na wodonercze i kamicę nerkową. Opłata za przedszkole małoletniej M. wynosiła około 300 zł miesięcznie. Za obiady w szkole małoletniej M. opłata kształtowała się na poziomie około 100 zł w skali miesiąca.

P. V. jest właścicielką mieszkania położonego w B.. Lokal ma powierzchnię 42 metry kwadratowe. Jest on wynajmowany za kwotę 750 zł miesięcznie.

Z uzyskiwanej kwoty z tego tytułu matka powódek kwotę 650 zł miesięcznie spłaca na poczet kredytu zaciągniętego na zakup przedmiotowej nieruchomości.

Dowód:

- przesłuchanie P. V. k. 151 -152;
- odpisy aktów urodzenia małoletnich powódek k.62-63;
- kopie rachunków k. 64-65;
- kopia karty wizyt w PUP k. 66;

Dnia 2 lutego 2015 r. matka małoletnich wraz z nimi wyprowadziła się do swoich rodziców, mieszkających w miejscowości G., powiat Ś.. Zamieszkiwała tam do sierpnia 2015 roku. Do czasu wyprowadzki ze S. do Grupy, czyli do 2 lutego 2015 r. obie małoletnie powódki uczęszczały na zajęcia ceramiki i taneczne, co kosztowało w sumie 280 zł miesięcznie. Ponadto uczęszczały na lekcje niemieckiego w Szkole Językowej Ekspert K.. Nauka języka wiązała się z wydatkiem po 270 zł miesięcznie łącznie za obie małoletnie. P. V. wraz z dziećmi od początku trwania niniejszego postępowania starała się o uzyskanie sądu na wyjazd dzieci za granicę, bowiem chciała zamieszkać wraz z nimi w Niemczech u swego nowego partnera. Na rozprawie w dniu 4 września 2015 r. pozwany podał, że P. V. wywozą córki do Niemiec, nie czekając na orzeczenie Sądu w tym przedmiocie. W dniu 17 listopada 2015 r. pełnomocnik powódek poinformował Sąd, że P. V. z córkami zamieszkuje już na terenie Niemiec; nie wskazał jednak dokładnej daty od kiedy małoletnie z matką zamieszkują za granicą.

W roku 2014 pozwany nie składał dzieciom życzeń z okazji urodzin oraz nie kupił im prezentów z okazji Ś.. We wrześniu 2014 r. ojciec kupił córkom dwa bloki i dwie paczki kredek za sumę około 30 zł. W lipcu 2014 r. matka powódek otrzymała 3316 zł z tytułu zwrotu podatku za pracę na etacie w firmie (...). Pozwany zabrał jej te pieniądze, a ich zwrotu P. V. zmuszona była dochodzić sądowo. Proces w tym zakresie wygrała.

Dowód:

- przesłuchanie P. V. k. 151-152;
- zaświadczenie o wysokości opłat za przedszkole k.10;
- zaświadczenie PUP w S. k, 11;
- dowody opłat i rachunki k.12-15;
- faktura k. 16;
- umowa najmu k.17-23;
- dokumenty k. 24-27;
- kopie rachunków k. 67-68; 75-77;
- umowa najmu k. 69-72
- umowa o prowadzenie kursu językowego dla dzieci k. 73 – 74;
- faktura k. 78-79;
- wydruk bankowy k. 80;
- oferta zatrudnienia k. 81;
- dokumentacja medyczna k. 84-88

Dnia 2 lutego 2015 r. matka małoletnich wraz z nimi wyprowadziła się do swoich rodziców, mieszkających w miejscowości G., powiat Ś.. Zamieszkiwała tam do sierpnia 2015 roku. W dalszym ciągu pozostawała na utrzymaniu obecnego partnera. Otrzymywała od niego równowartość 3000 – 4000 zł miesięcznie; czasami w gotówce; czasami w formie pomocy rzeczowej. Partycypowała w kosztach utrzymania mieszkania. Rodzicom na poczet opłat mieszkaniowych P. V. przekazywała około 500 zł w skali miesiąca. Obie małoletnie uczęszczały do szkoły: M. do klasy 0, a M. była uczennicą klasy I szkoły podstawowej. Na fundusz klasowy każdej z powódek matka ich uiszczala opłatę 10 zł miesięcznie. Obiady w szkole kosztowały od 60 do 80 zł miesięcznie. M. uczęszczała na dodatkowe zajęcia taneczne, za które opłata wynosiła 50 zł w skali miesiąca. Ponadto czasami dziewczynki uczęszczały z matką na basen lub do bawialni. Jedno wejście na basen kosztowało 8 zł dla dziecka, a 12 zł dla osoby dorosłej; natomiast wejście na bawialnię dla dziecka kosztowało 13 zł. P. V. była zarejestrowana jako bezrobotna w Powiatowym Urzędzie Pracy w Ś..

Małoletnie często przeziębiali się. Matka kupowała im witaminę C i S., aby zapobiegać nawracającym przeziębieniom. Poza tym stosowała u dzieci A., aby zminimalizować skutki choroby lokomocyjnej, na którą cierpią obie małoletnie. P. V. co drugi weekend przywoziła córki ze Ś. do S. na kontakty z ojcem. Koszt transportu dzieci na te kontakty matka małoletnich oceniała na łączną kwotę około 800 zł w skali miesiąca i pokrywała je.

Dowód: - przesłuchanie P. V. k. 177-179

Pozwany liczy 41 lat. Z zawodu jest magistrem ekonomiki łączności. Mężczyzna mieszka sam we własnościowym mieszkaniu o powierzchni około 49 metrów kwadratowych. Czynnisk mieszkaniowy wynosi 420 zł miesięcznie. Opłata za energię elektryczną kształtuje się na poziomie 150-170 zł co dwa miesiące, a za gaz - 42 zł. Pozwany wraz ze swoim bratem jest współwłaścicielem domu położonego w S. przy ul. (...). Dom ma około 68 metrów kwadratowych. Nikt w nim aktualnie nie zamieszkuje. Mniej więcej do końca kwietnia 2014 r. w tym domu zamieszkiwał pozwany; zanim nie wprowadził się do zajmowanego obecnie mieszkania, gdzie wcześniej zamieszkiwała także P. V. z córkami. Pomimo wyprowadzki z lokalu przy ul. (...) to wyłącznie pozwany pokrywał wszelkie opłaty związane z utrzymaniem przedmiotowej nieruchomości mniej więcej do marca- kwietnia 2015 r. następnie płatności z tego tytułu przejął brat pozwanego. Za gaz w nieruchomości przy ul. (...) opłata wynosi około 200 zł co dwa miesiące. Opłata za wodę wynosi 30 zł miesięcznie, a za energię elektryczną -130 zł co dwa miesiące. Pozwany posiada samochód osobowy marki F. (...) rocznik 2000. Wartość jego wynosi 5000-6000 zł. A. M. spłaca kredyt, który zaciągnął na otwarcie sklepu w Galerii (...), który to sklep miała prowadzić P. V.. Kredyt był zaciągnięty we frankach szwajcarskich. Miesięczna rata kredytu wynosi 214-218 franków, co w przeliczeniu na złotówki wynosi około 800 zł w skali miesiąca; zależnie od kursu franka. Z uwagi na to, że pozwany i matka małoletnich powódek wypowiedzieli umowę dzierżawy lokalu, w którym prowadzili sklep przed końcem jej obowiązywania, zmuszeni byli zapłacić karę umowną w wysokości 55 000 zł. Pozwany podał, że częściowo pieniądze na spłatę powyższego zobowiązania pożyczyl od swojej matki (20 000 zł). Pozwany płaci na córki łącznie 1000 zł miesięcznie tytułem zabezpieczenia powództwa. Poza tym w żaden sposób nie przyczynia się do zaspokajania potrzeb dzieci. Pozwany spłaca w swoim zakładzie pracy pożyczkę zaciągniętą na remont mieszkania. Pożyczka była zaciągnięta na sumę 10 000zł. Do spłaty pozostało jeszcze około 4000 zł. Rata pożyczki wynosi 280 zł w skali miesiąca. A. M. użytkuje samochód osobowy dojazd prywatnych. Na ten cel ma potrącanie z pensji około 300 zł miesięcznie. Pozwany posiada majątek ruchomy w postaci wyposażenia rzeczy ze sklepu w G., których dokładnie wartość nie jest pozwanemu znana. Deklaruje, iż rzeczy te mogą być warte od 5000 do 8000 zł. Nie potrafił wyjaśnić, z jakich przyczyn dotychczas nie podjął skutecznych działań mających na celu sprzedaż przedmiotowych środków. A. M. pożycza pieniądze od brata, matki i kuzynki bowiem mu ich brakuje i z tego tytułu posiada zadłużenie u brata, D. M., na sumę około 5000 zł. Pozwany znalazł się w trudnej sytuacji materialnej, bo podczas trwania jego związku z matką powódek zaciągał zobowiązania na swoje nazwisko na poczet działalności handlowej, którą de facto miała prowadzić matka powódek. Działalność nie przynosiła spodziewanych zysków, a P. V. nie poczuwała się i nie poczuwa nadal do partycypowania w spłatach kredytów i pożyczek, jakie zaciągał pozwany po to, aby mogła ona prowadzić działalność gospodarczą.

Czasami matka pozwanego kupuje jakieś elementy odzieży i obuwiu dla małoletnich powódek. Również A. K. (1), kuzynka pozwanego, przekazuje mu dla małoletnich rzeczy po swoich dzieciach. W roku 2014 r. pozwany spędził z córkami 7 dni wakacji w Ośrodku (...) nad Bałtykiem, w P.. Za wczasy zapłacił 2268 zł. Pozwany zarabia średnio brutto miesięcznie kwotę około 6241 zł, a netto – 5 879,83 zł. Jak wynika z dokumentów na kartach od 101 do 104 za okres od maja 2014 r. do sierpnia 2014 r. uzyskiwał średni dochód miesięczny w granicach około 4190 zł. Powyższa kwota wskazana została z uwzględnieniem, iż dochód pozwanego stanowi oprócz wynagrodzenia, które de facto otrzymuje na rękę, także suma 300 zł uzyskiwana jako ekwiwalent za użytkowanie samochodu służbowego do celów prywatnych oraz kwota 278 zł spłacana z tytułu pożyczki. Warto wskazać ponadto, że z wynagrodzenia pozwanego pobierane są opłaty za korzystanie z N. – 34, 78 zł miesięcznie i 43,05 zł tytułem opłaty za abonament telefoniczny.

Dowód:

- przesłuchanie A. M. k.179 -181;
- zeznania świadka M. M. (5) k. 233-234;
- zeznania świadka D. M. k. 234 odwrót- 235;
- zeznania świadka A. K. (2) k.236;
- zeznania W. M. k. 235;
- faktura k. 94;
- wydruk maili k.95-96; 97- 99;
- pismo SM (...) k. 100;
- paski płacowe pozwanego k. 101-104;
- przelewy bankowe – k. 106- 145;
- zawiadomienie o zmianie oprocentowania k. 146-149;
- odpis listy płac pozwanego k. 204 - 211

W lutym 2016 r. matka powódek uzyskała w N. miesięczny dochód w kwocie 267,75 €. Zawarła umowy o kształcenie w formie kursu językowego integracyjnego: koszt 100 godzin kursu rozpoczynającego się 3 listopada 2015 r. wynosił 294 €, a 100 godzin kursu rozpoczynającego się w dniu 19 stycznia 2016 r. - 310 €. na poczet wydatków szkolnych w szkole niemieckiej P. V. musiała wydatkować 103,40 €.

Dowód:

- dokumenty k. 277 – 280.

Sąd dał wiarę zeznaniom matki małoletnich powódek i pozwanemu w zakresie w jakim korespondowały one z przedłożonymi dokumentami i zeznaniami świadków. Dokument przedstawiane przez strony nie budziły wątpliwości Sądu, co do ich wiarygodności; nie były także kwestionowane przez strony. Sąd nie dał wiary zeznaniom świadków, co do tego, że pozwany pożyczył od swej kwotę 55 000 zł, albowiem sam pozwany zeznał, iż od swej matki pożyczył 20 000 zł, a nie 55 000 zł. W świetle zasad logiki i doświadczenia życiowego należy stwierdzić, że gdyby istotnie A. M. od matki pożyczył sumę wyższą aniżeli 20 000 zł, z pewnością sam złożyłby stosowne zeznanie w tym przedmiocie.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo powoda okazało się zasadne w całości co do małoletniej powódki M. M. (1) w całości i w znacznej mierze co do małoletniej powódki M. M. (2).

Podstawą dochodzonego w pozwie roszczenia jest art. 133 § 1 Ustawy z dnia 25 lutego 1964 r. Kodeks rodzinny i opiekuńczy, {tekst pierwotny: Dz. U. 1964 r. Nr 9 poz. 59; tekst jednolity: Dz. U. 2012 r. poz. 788, (dalej cyt. jako: kro)}, zgodnie z którym rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. W myśl art. 135 § 1 kro, zakres świadczeń alimentacyjnych rodziców względem dzieci, każdorazowo wyznaczany jest przez usprawiedliwione potrzeby uprawnionego oraz zarobkowe i majątkowe możliwości zobowiązanego.

Przez usprawiedliwione potrzeby uprawnionego rozumieć należy te, których zaspokojenie zapewni mu – odpowiedni do jego wieku i uzdolnień – prawidłowy rozwój fizyczny i duchowy. Możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego określają zarobki i dochody, jakie uzyskiwałby przy pełnym wykorzystaniu swych sił fizycznych i zdolności umysłowych, nie zaś rzeczywiste zarobki i dochody. Podkreśla się przy tym, że dzieci mają prawo do równej z rodzicami stopy życiowej, niezależnie od tego, czy żyją z nimi wspólnie, czy też oddzielnie (por. orzeczenie Sądu Najwyższego z 5 stycznia 1956 r., III Cr 919/55, OSN 1957, poz. 74).

Zakres potrzeb dziecka, które powinny być przez rodziców zaspokajane, wyznacza natomiast treść art. 96 kro, według którego rodzice zobowiązani są troszczyć się o fizyczny i duchowy rozwój dziecka i przygotować je należycie – odpowiednio do jego uzdolnień – do pracy dla dobra społeczeństwa. Nie budzi wątpliwości, że każde dziecko musi mieć zapewnione podstawowe warunki egzystencji w postaci mieszkania, wyżywienia zapewniającego jego prawidłowy rozwój fizyczny, stosowną do wieku odzież, środki na ochronę zdrowia itp.

Pozwany jako ojciec małoletnich dzieci zobowiązany jest dołożenia na ich utrzymanie. Okoliczność ta nie była przez pozwanego kwestionowana – okolicznością sporną była natomiast wysokość alimentów, jakie pozwany winien łożyć na pokrycie usprawiedliwionych potrzeb córek. Pozwany uznał powództwo do kwot po 250 zł, co w jego opinii odpowiada jego możliwościom zarobkowym i majątkowym, a także wynika z wielkości usprawiedliwionych potrzeb małoletnich.

W powyższym kontekście koniecznym stało się ustalenie zarówno usprawiedliwionych potrzeb małoletnich, jak i możliwości zarobkowych i majątkowych pozwanego.

Jeżeli chodzi o wysokość średniego miesięcznego kosztu utrzymania małoletniej M. M. (2) został on wskazany w pozwie na kwotę 1300-1400 zł miesięcznie, a małoletniej M. M. (1) – na kwotę 1200-1300 zł miesięcznie. W ocenie Sądu koszt utrzymania M. został nieco zawyżony, w szczególności jeżeli chodzi o koszt ubioru i obuwia. Matka powódek wskazała, że średni miesięczny koszt zakupu obuwia i odzieży dla małoletniej M. to wydatek rzędu 150 zł; natomiast w odniesieniu do młodszej zaledwie o rok M., ten koszt przedstawiony został na poziomie od 70 do 80 zł. P. V. w żaden sposób nie uzasadniła tak dużej różnicy w kosztach ubioru i odzieży pomiędzy córkami, które są niemal równolatkami. Wobec powyższego sąd, w oparciu, o zasady doświadczenia życiowego przyjął, że średni koszt zakupu odzieży i obuwia dla małoletniej M. V. oscyluje w porównywalnych granicach jak w odniesieniu do jej siostry.

W ocenie Sądu, z zebranego w toku postępowania materiału dowodowego a także w oparciu o zasady doświadczenia życiowego wynika, że usprawiedliwione koszty związane z utrzymaniem obu powódek M. M. (2) wynoszą po około 1200 zł w skali miesiąca.

Powyższe kwoty obejmują podstawowe wydatki związane z utrzymaniem powódek. Wysokość kosztów utrzymania powódek została udokumentowana przedłożonymi do akt dowodami, nadto wynikała z przesłuchania ich matki i sporządzonego w pozwie zestawienia ponoszonych kosztów.

Jeżeli chodzi o możliwości zarobkowe pozwanego, Sąd przyjął, że A. M. w pełni je wykorzystuje. Mężczyzna zarabia brutto 6243, 25 zł, a netto – 5879, 83 zł. Taka średnia zarobków pozwanego wynika ze znajdujących się w

aktach wydruków jego zarobków za okres 12 miesięcy. W swoich zeznaniach pozwany ewidentnie zaniżył wysokość uzyskiwanych przez siebie. Fakt, że A. M. spłaca w swoim zakładzie pracy pożyczkę w kwocie po 278 zł w skali miesiąca oraz ma potrącaną sumę około 300 zł z tytułu użytkowania samochodu służbowego na cele prywatne nie może wpływać na rozmiar jego obowiązku alimentacyjnego. Zaciągając zobowiązanie pieniężne w postaci pożyczki A. M. zdawał sobie zapewne sprawę, iż jest ojcem dwójki dorastających dzieci i ma obowiązek je utrzymywać, a spłata pożyczki rzutować będzie na wysokość faktycznie pobieranego przez niego wynagrodzenia. Skoro kwota 300 zł potrącana jest z zarobków pozwanego na poczet wydatków związanych z użytkowaniem samochodu służbowego na cele prywatne, nie musi on – w odróżnieniu od matki małoletnich powódek – ponosić dodatkowych kosztów z tym związanych. Pozwany nie pokrywa wydatków związanych z podróżami dzieci z miejsca ich obecnego zamieszkania do S. na spotkania z nim, co ma miejsce dwa razy w miesiącu i wiąże się z wydatkiem P. V. w wysokości około 800 zł miesięcznie. Jednocześnie Sąd zważył, że skoro pozwany stoi na stanowisku, iż matka powódek powinna spłacać w części kredyt, który został zaciągnięty podczas trwania ich związku na prowadzenie przez P. V. działalności gospodarczej, a ww. nie poczuwa się do realizacji takiego zobowiązania, winien on rozważyć ewentualne wystąpienie ze stosowanym powództwem. Ponadto w ocenie Sądu, skoro pozwanemu nieustannie brakuje pieniędzy i pożycza je od rodziny, bez przeszkód może on wynajmując blisko pięćdziesięciometrowe mieszkanie i uzyskiwać z tego tytułu dochód miesięczny na poziomie co najmniej 1000 zł w skali miesiąca, a samemu zamieszkać w lokalu przy ul. (...) albo też - spieniężyć ruchomości stanowiące wyposażenie sklepu w G., których wartość określił na kwotę 5000 – 8000 zł.

Niezależnie od powyższego, zdaniem Sądu, nawet biorąc pod uwagę zobowiązania kredytowe pozwanego, należy uznać, zważywszy a wysokość uzyskiwanych przezeń dochodów, że jego sytuacja materialna jest na tyle dobra, że bez uszczerbku dla utrzymania się jest on w stanie płacić łącznie po 1150 zł na rzecz swoich dorastających córek.

Warto jeszcze podnieść, że zdaniem A. M., małoletnie wraz z matką mogłyby zamieszkiwać wspólnie z nim w jego mieszkaniu, co wydatnie obniżyłoby koszty utrzymania dzieci. Jak podnosił pozwany w złożonym wniosku o zmianę zabezpieczenia, „zmiana partnera nie może wywierać negatywnych skutków w sferze finansowej pozwanego”. Sąd nie podzielił stanowiska pozwanego w powyższych kwestiach. Twierdzenia w zakresie możliwości wspólnego zamieszkiwania stron należało uznać, za co najmniej irracjonalne. Pozwany nie kwestionował tego, że przez kilka miesięcy nie mieszkał z małoletnimi powódkami i ich matką, po czym nagle wprowadził się do swego mieszkania, podkreślając, że jest jego właścicielem, nie bacząc na konflikt z P. V. i jej faktyczny związek z innym mężczyzną. Za zupełnie zrozumiałe uznał Sąd wyprowadzenie się matki powódek wraz z nimi z mieszkania pozwanego w zaistniałej sytuacji, w szczególności ze względu na konieczność zapewnienia dziewczynkom spokoju, a nie przebywania w pełnej napięcia atmosferze, wynikającej z relacji pomiędzy ich rodzicami. W tym stanie rzeczy wydatek na wynajem mieszkania przez P. V. należało uznać za uzasadniony. Za uzasadnioną uznał Sąd także wyprowadzkę małoletnich z matką do miejscowości G. i tymczasowe zamieszkanie u dziadków ze strony matki. P. V. po rozstaniu z pozwanym praktycznie została w S. sama z dziećmi. Na pomoc pozwanego w codziennej opiece nad dziećmi nie mogła liczyć. Nie mogła liczyć także na wsparcie finansowe ojca dzieci, poza pieniędzmi uzyskanymi z udzielonego zabezpieczenia. Jak wskazała P. V., zmiana miejsca zamieszkania spowodowała obniżenie kosztów utrzymania jej i powódek w skali miesiąca o około 300 zł. Z drugiej jednak strony pociąga za sobą wydatek około 800 zł miesięcznie na dojazdy do S. w celu umożliwienia małoletnim kontaktów z ojcem.

Nie uszło uwadze Sądu, że pomiędzy matką powódek a pozwanym równoległe do postępowania w sprawie niniejszej toczyło się postępowanie o wyrażenie zgody na wyjazd małoletnich z matką do Niemiec. P. V. żywiła przez ten czas przekonanie, że Sąd wyrazi zgodę na wyjazd, co umożliwi jej podjęcie pracy za granicą. W oczekiwaniu na decyzję Sądu kobieta nie podejmowała zatrudnienia w Polsce, pozostając wraz z córkami na utrzymaniu swego partnera. W tym miejscu należy wyraźnie wskazać, że zdaniem Sądu, pomimo niewykonywania pracy zarobkowej, P. V. zaspakajała i zaspakaja finansowe potrzeby dzieci w części na nią przypadającej z pieniędzy otrzymywanych od mężczyzny, z którym aktualnie jest związana. Wobec powyższego stwierdzić należało, iż nie ma racji A. M., sugerując jakoby zmiana partnera ze strony P. V., miałaby rzutować w jakikolwiek niekorzystny sposób na zobowiązania finansowe pozwanym względem jego dzieci. W odniesieniu do wysokości zarobków ustaloną kwotą alimentów trudno uznać za wygórowaną.

Mając na uwadze treść powołanych przepisów i całokształt przytoczonych okoliczności orzeczono jak w pkt. 1 i 2 wyroku.

Sąd na podstawie art. 102 kpc odstąpił od obciążania pozwanego kosztami postępowania w sprawie. Pozwany nie posiada oszczędności, a obowiązkiem alimentacyjnym wobec małoletnich powódek obciążony został od dnia 12 września 2014 r., to jest od dnia, w którym otrzymał odpis pozwu i tym samym dowiedział się o wysokości żądania. Pomimo, że A. M. już w trakcie procesu był zobowiązany do łożenia na rzecz córek alimentów z tytułu udzielonego zabezpieczenia, to wysokość zasądzonych alimentów jest wyższa aniżeli ustalone z tytułu zabezpieczenia kwoty, wskutek czego pozwany posiada zaległość do uregulowania. Zdaniem Sądu w pierwszej kolejności pozwany powinien przeznaczyć środki finansowe na zaspokojenie potrzeb dzieci, aniżeli na poczet należności względem Skarbu Państwa.

Rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów zastępstwa procesowego zapadło

w oparciu o treść § 6 pkt 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia z dnia

28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu. W myśl powołanego przepisu stawka minimalna w sprawach przy wartości przedmiotu sporu mieszczącego się w przedziale od 10.000 do 50 000 zł wynosi 2400 zł. Wartość przedmiotu sporu w niniejszej sprawie mieści się w powyższym przedziale; wynosi bowiem 13.800 zł (600 zł + 550 zł = 1150 zł; 1150 zł x 12 = 13.800 zł). Wobec powyższego Sąd orzekł jak w pkt. III wyroku.

Stosownie do treści art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c., sąd z urzędu nada wyrokowi przy jego wydaniu rygor natychmiastowej wykonalności, jeżeli zasądza alimenty – co do rat płatnych po dniu wniesienia powództwa, a co do rat płatnych przed wniesieniem powództwa za okres nie dłuższy niż za trzy miesiące, z tych też względów, orzeczono jak w punkcie V sentencji wyroku.